

85-GIỚI LÀM TỌA CỤ QUÁ QUY ĐỊNH

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Vì năm điều lợi ích nên Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri cứ năm hôm đi tuần hành phòng các Tỳ-kheo một lần, Ngài thấy giường nệm ngọa cụ của các Tỳ-kheo có những vết nhớp dơ bẩn bỏ ngổn ngang khắp nơi giống như hoa mạn-đà-la đang phơi giữa nắng gắt, Phật liền hỏi các Tỳ-kheo:

- Giường nệm ngọa cụ của ai mà dơ nhớp bẩn thỉu thế này?

- Bạch Thế Tôn! Đó là ngọa cụ của các Tỳ-kheo vì không dùng vật gì che đậy nên bị dơ nhớp như vậy.

- Từ nay về sau, Ta cho phép làm tọa cụ.

Lại nữa, khi Phật cho phép làm tọa cụ rồi, các Tỳ-kheo bèn may tọa cụ nhiều lớp. Vì năm việc lợi ích nên Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri cứ năm hôm đi tuần hành phòng các Tỳ-kheo một lần, Ngài thấy những vải vóc, tọa cụ dơ bẩn bỏ ngổn ngang khắp nơi, giống như hoa mạn-đà-la đem phơi ngoài nắng gắt, tuy biết nhưng Phật vẫn hỏi:

- Những tọa cụ của ai để nguyên tua vải mà may, cấu bẩn dơ dáy thế này?

- Bạch Thế Tôn! Thế Tôn cho phép làm tọa cụ, nên các Tỳ-kheo bèn để nguyên tua vải mà may như vậy.

- Vì sao các ông lại để nguyên tua vải mà may tọa cụ? Từ nay về sau phải làm cho đúng mức, chiều dài hai gang tay Tu-già-đà, chiều rộng một gang tay rưỡi.

Lại nữa, khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, nhiều Tỳ-kheo đang ở tại giảng đường, bàn bạc như sau: “Này Trưởng lão, Thế Tôn chế tọa cụ lớn nhỏ, nếu trải chỗ ngồi thì hai đầu gối không có, nếu đắp trên hai đầu gối, thì chỗ ngồi lại không có”. Các Tỳ-kheo bèn đem nhân duyên ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật liền hỏi các Tỳ-kheo:

- Vị Thượng tọa trong chúng Tăng là ai?

- Xá-lợi-phất, bạch Thế Tôn.

Phật liền nói với Xá-lợi-phất: “Nhiều vị phạm hạnh bàn về việc đó, vì sao ông ngồi im lặng mà nghe? Nay Ta phạt ông phải đứng phơi nắng”.

Xá-lợi-phất nhận sự trừng phạt, đứng phơi nắng ngoài trời. Các Tỳ-kheo liền đến trước Thế Tôn sám hối và bạch: “Bạch Thế Tôn! Tôn giả Xá-lợi-phất thân thể mảnh mai yếu đuối, xin Thế Tôn tha thứ lỗi lầm cho thầy, chớ để thầy mất vui”.

Phật nói: “Chẳng những ngày nay tâm ông ấy không thể lay chuyển mà trong thời quá khứ cũng đã từng như vậy, như trong kinh Xà Bản Sinh đã nói rõ. Con rắn lúc ấy là Xá-lợi-phất, tâm nó rất kiên cố không hề lay chuyển”.

Lại nữa, khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Vì năm việc lợi ích nên cứ năm hôm Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri đi tuần hành qua phòng các Tỳ-kheo một lần, thấy tấm nệm của Tăng ở giữa mới tốt, nhưng hai bên dơ bẩn, Phật biết mà vẫn hỏi:

- Nay Tỳ-kheo, ngọa cụ này của ai mà ở giữa thì mới tốt nhưng hai bên dơ bẩn thế này?

- Bạch Thế Tôn! Vì Thế Tôn chế tọa cụ nhỏ che không đủ, nên chỗ được che thì sạch, còn chỗ không che thì dơ.

- Từ nay về sau, Ta cho phép làm tọa cụ hai lớp, nhưng không được làm một cách tùy tiện, mà nên dùng loại vải cũ nhỏ may thành hai lớp. Nếu dùng vải Khâm-bà-la thì một lớp, còn vải Kiếp bối thì làm hai lớp.

Lại nữa, khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tôn giả A-na-luật vắt tọa cụ trên vai, đến đánh lễ dưới chân Thế Tôn. Phật biết mà vẫn hỏi: - Vật gì trên vai ông vậy?

- Bạch Thế Tôn! Đó là tọa cụ nhỏ. Song cái tọa cụ này nhỏ quá, xin Thế Tôn cho phép tăng thêm lên.

- Tăng thêm chừng bao nhiêu là vừa đủ?

- Bạch Thế Tôn! Chừng một gang tay.

- Ta cho phép tăng thêm một gang tay.

Đoạn, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập hợp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

Nếu Tỳ-kheo làm tọa cụ thì phải làm đúng kích thước chiều dài hai gang tay Tu-già-đà, chiều rộng một gang tay rưỡi, lại tăng thêm (mỗi chiều) một gang tay nữa. Nếu làm quá mức quy định thì phải cắt bỏ bớt, rồi sám hối tội Ba-dạ-đề.

Giải Thích:

Làm: Hoặc tự mình làm, hoặc sai người khác làm.

Tọa cụ: Đức Thế Tôn cho phép làm với mức độ chiều dài hai gang tay Tu-già-đà, chiều rộng một gang tay rưỡi.

Chiều dài: Tức chiều dọc.

Chiều rộng: Tức chiều ngang.

Tu-già-đà: Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri.

Gang tay: Gang tay của Đức Như Lai dài hai thước bốn tấc (?)

Thêm một gang tay: Gấp hai, ba lớp (miếng) vải rồi kết nối thêm vào tọa cụ. Nếu quá mức quy định thì cắt bớt rồi sám hối tội Ba-dạ-đề. Nếu không cắt bớt mà sám hối, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Nếu tự mình làm, hoặc sai người khác làm chiều dài đúng cỡ, chiều rộng quá cỡ, thì khi làm xong phạm tội Ba-dạ-đề; khi sử dụng

phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu tự mình làm hoặc sai người khác làm chiều rộng đúng cỡ, chiều dài quá cỡ, hay ở giữa đúng cỡ, ở ngoài rìa quá cỡ, hay ở ngoài rìa đúng cỡ, ở giữa quá cỡ, thì khi làm xong phạm tội Ba-dạ-đề; khi sử dụng phạm tội Việt-tỳ-ni.

Khi gấp lại, xếp lại, rấm nước rồi đem phơi khô mà vẫn còn dài lớn quá cỡ, thì phạm tội Ba-dạ-đề; nếu sử dụng thì phạm tội Việt-tỳ-ni. Khi làm phải làm đúng cỡ, không được làm quá cỡ.

Tọa cụ là loại vật dụng bằng vải vóc dùng để ngồi, nên không được làm ba y, không được tịnh thí, hay dùng để lót củi, cỏ hoặc lau chùi, mà chỉ được dùng để trải ngồi.

Nếu đi đường thì được xếp lại để trên túi y, hay vắt trên vai rồi mang đi. Thế nên nói (như trên).